

ב"ל (ירושלים) 2331-03-12 - דורון מזרחי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (ירושלים) 2331-03-12 - דורון מזרחי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה ירושלים
2331-03-12 (ירושלים)

דורון מזרחי

ע"י ב"כ עו"ד איתמר כהן

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד ארז בן דוד

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

[29.01.2013]

השופטת דיתה פרוז'נין - נשיאה

פסק דין

1. לפני ערעור לפי סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה - 1995 על החלטת הועדה הרפואית לעררים מיום 30.1.2012, אשר קבעה כי חלא חלה החמרה במצבו של המערער.
2. הוועדה התכנסה בעקבות פסק דין שניתן בעניינו של המערער ביום 27.11.11 (להלן - פסק הדין) שזו לשונו: "בית הדין נותן תוקף של פסק הדין להסכמת הצדדים לפיה עניינו של המערער יוחזר לוועדה הרפואית לעררים על מנת שתקבע האם הפגיעה המאוחרת בגליל המרוחק של אצבע 3 ביד שמאל, גרמה להחמרה במצבו של המערער לעומת קביעת הנכות בגין הפגיעה הראשונה מיום 21.5.08, בה נקבעו 5% עבור הפגיעה בגליל המקורב והכל בהתחשב בכך שהמדובר בהליך של החמרת מצב".
3. ביום 30.1.12 קבעה הועדה כי אין החמרה במצבו הרפואי של המערער, וכי דרגת נכותו הרפואית נותרה 5%.
4. המערער טוען כי הוועדה לא מילאה אחר הוראות פסק הדין, משום שלא בחנה את השאלה שבעטיה הוחזר עניינו של המערער לוועדה, והיא האם הנכות הוחמרה בעקבות פגיעה בגליל המרוחק בכף ידו של המערער, ואילו זו החליטה בנוגע לשאלה האם יש או אין קשיון לא נוח בכף היד.
5. מנגד טוען ב"כ המשיב, כי לא ניתן להעניק דרגות נכות בגין כל גליל בנפרד. לטענתו, הקריטריון לבחינת אחוזי נכות במקרה זה הינו דרגת הקישיון, והאם הוא נוח או לא. מכאן שהוועדה פעלה כנדרש.

6. המערער סובל ממספר פגיעות באצבע יד שמאל בעקבות שתי תאונות שעבר: הראשונה ביום 21.5.2008, והשניה ביום 26.7.2009. יוער, כי נפלה טעות קולמוס בכתב הערעור, וצוין, כי פגיעותיו של המערער הן באצבעות כף יד ימין, בעוד שבפרוטוקולי הוועדות השונות נבחנו אצבעות ידו השמאלית של המערער.
- ביום 14.4.11 קבעה ועדה מדרג ראשון כי אין החמרה באצבעות 2 ו-3 בכף ידו השמאלית של המערער. כך קבעה גם הוועדה הרפואית לעררים ביום 4.7.11.
- בעקבות פסק הדין התכנסה הוועדה הרפואית לעררים ביום 9.1.12, אך מאחר שלא בדקה את אצבע 3 בכף ידו השמאלית של המערער, ונתנה את דעתה לאצבע 2 בלבד, זימנה הוועדה את המערער לבדיקה נוספת ביום 30.1.12.
- לאחר הבדיקה הרפואית החליטה הוועדה, בהסתמכה על פריט הליקוי שבתקנה 44(4) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) תשט"ז-1956, כי:
- "ההגדרה של קישיון לא נוח היא בנוקשות של יותר ממפרק אחד אשר אינו מאפשר תפיסה או פתיחת היד ומפריע לפעולות האצבעות הסמוכות.
- במקרה זה, הבדיקה הפיזיקלית החוזרת של אצבע 3 יד שמ', רחוקה מלהדגים התנאים הנ"ל, לכן גובה נכותה (כך במקור ד.פ.) 5%.
- אין החמרה".
- פריט 44 למבחנים קובע כי:
- " קישיון אצבעות היד
- קישיון לא נוח של האצבעות - קישיון באחד או יותר מפרקי האצבעות אשר אינו מאפשר תפיסה או פתיחת היד ומפריע לפעולות האצבעות הסמוכות;
- קישיון לא נוח של האגודל - תנוחה המונעת אחיזה;
- קישיון נוח - קישיון המאפשר תפיסה ובאגודל הוא מאפשר אחיזה ((PICNH
- 1)) קישיון לא נוח של האצבעות - "קבעו אחוזי הנכות כפי שנקבע לגבי קטיעה בלי ראש עצם המסרק.
- 2) קישיון של האגודל
- 3) קישיון נוח של אצבע 2
- 4) קישיון נוח של אצבע 3 או 4 או 5"
7. עיון בהחלטת הוועדה ובפריט הנכות הירבנטי המצוטטים לעיל, מעלה כי הוועדה מילאה אחר הוראות פסק הדין כדבעי, בחנה את מצב כף ידו של המערער, ובכלל זה את הגליל המרוחק, על פי הקריטריונים שנקבעו במבחנים.
- הוועדה התבקשה לבחון את השאלה האם הפגיעה בגליל המרוחק של אצבע 3 גרמה להחמרה במצבו של המערער. השאלה אם הוחמר המצב אם לאו תלויה קשר הדוק ביותר ברמת הקישיון, היינו בגמישות האצבעות וביכולת התפקוד של אצבעות אלה. מכאן, שהוועדה מילאה אחר הוראות פסק הדין כאשר בחנה את השאלה האם מדובר בקישיון נוח, שכן הגליל המרוחק עלול למנוע תפיסה או פתיחה של היד, ומפריע לאצבעות הסמוכות. הוועדה הגיעה למסקנה כי לא כך הדבר, משמע שלא חלה החמרה במצבו של המערער.
8. הסמכות לקבוע את דרגת הנכות הרפואית של המערער נתונה, מכח החוק, לוועדה הרפואית לעררים בלבד ואין בית הדין רשאי להתערב במסקנתה כל עוד לא נפלה טעות משפטית בהחלטה.
- בענייננו אין כל טעות שבחוק בהחלטת הוועדה, ועל כן דין הערעור להידחות.
- הצדדים רשאים לפנות לביה"ד הארצי לעבודה בבקשת רשות ערעור על פסק דין זה, תוך 30 יום מיום המצאתו. אין צו להוצאות.
- ניתן היום, י"ח שבט תשע"ג, 29 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.